

naar Lovforslaget (ligesom Loven af 1913) taler om, at Bidraget »undtagelsesvis, naar særlige Omstændigheder taler derfor«, kan udstrækkes udover det fyldte 14. Aar indtil det fyldte 18. Aar, saa forstaar Udvalget dette saaledes, at »Barnets fortsatte Skolegang eller Anbringelse i Lære i Regelen vil fyldestgøre Betingelsen for saadan undtagelsesvis Fortsættelse«. ³⁾ Endvidere optages som berettigede til Understøttelse efter Loven alle forældreløse Børn, der skønnes trængende til Understøttelse, selv om den sidstafdøde af Forældrene ikke havde fyldestgjort Betingelserne for at nyde Understøttelse efter Loven (jfr. ovfr. Nr. 4). ⁴⁾ Endvidere indsattes en Bestemmelse om, at Loven skal forelægges til Revision senest i den ordinære Rigsdagssamling 1921—22. — Et Mindretal indenfor Udvalget (R. Andersen, Brorsen, N. C. Jensen, Jensen-Sønderup og Hedegaard) vilde have anset det for »ønskeligt, at der ved den her foreslaaede Forandring af den nugældende Lov indføres en saakaldt glidende Skala for saavel Trangsgrensen som Understøttelsernes Størrelse pr. Barn«. Flertallet havde imidlertid ikke villet give sin Tilslutning til den saaledes foreslaaede Ordning uden paa Betingelse af, at Understøttelsen pr. Barn blev betydelig forøget udover det i Lovforslaget foreslaaede for de lavere Indtægter, og dette turde Mindretallet ikke indlade sig paa. — Den samlede Udgift efter Lovforslaget, som det herefter vilde komme til at se ud, antages at ville blive for Staten ca. 3 Mill. Kr. aarlig, for Kommunerne og Staten tilsammen ca. 6 Mill. Kr., hvilket er ca. 4,7 Mill. Kr. mere end for Finansaaret 1918—19, da Statskassens Udgift kun var ca. 650,000 Kr.

23. F. t. Lov om kommunal Grundskyld og Grundværdistigningsafgift samt om kommunal Afgift af Bygninger. (Indenrigsministeren). [A. Sp. 5813].

Fremsat i *Folketinget* $\frac{5}{3}$ (F. Sp. 4138). Kom ikke til Behandling.

Lovforslaget, der slutter sig til det forelagte Lovforslag om en Grundskyld til Staten, der skal træde i Stedet for Ejendomsskylden og skal paalignes de faste Ejendomme efter deres Grundværdi, gaar ud paa følgende:

Fra 1. Juli 1921 *bortfalder* de paa fast Ejendom hvilende kommunale Skatter, der nu udredes til Københavns Kommune,